

Överlevnadsmanuskript nr 416 – 16 maj 2014

Via Aisha North

Som vi har snuddat vid många gånger tidigare har mänskligheten en lång historia av att leta efter svaren utanför sig själv. Ni förstår, när mänskligheten skiljdes från de gamla länkarna som höll dem i kontakt med sig själva, lämnades de som om de flöt i ett vakuum, och det kändes som om ett tomrum hade öppnats upp inom dem. Detta tomrum har mänskligheten förgäves försökt fylla med olika sorters ambitioner och intellektuella spel för att fylla detta gapande tomrum inom sig, men till ingen nytta. För det som har förts in i detta gap mellan ditt riktiga jag och det jag ni har känt, var bara övergående och obetydliga substitut för något som var så grundläggande för er alla, inget kunde ta dess plats. Och så lämnades mänskligheten att förgäves söka efter vadhelst som kunde få dem att känna sig hela igen. För i detta gap, även om de inte kunde sätta namn på det eller inte heller sätta några ord på det som försöker beskriva det, kände de att en grundläggande del av dem saknades. Och så sattes ett sökande efter att bli hel igen i rullning om och om igen, men varenda gång ledde detta sökande er i fel riktning.

För detta sökande tog sig oftast formen av ett sökande utanför sig själv, efter något man kan röra, något som kändes så retsamt nära, men ändå så långt borta. Och i detta sökande efter denna svärfångade bit, detta slutgiltiga svar som skulle göra att allt faller på plats, har många av mänsklighetens felsteg gjorts. Så istället för att komma närmare sanningen de sökte, började de istället flytta sig längre och längre från sanningen, både bokstavligt och i andligt hänseende. För mänskligheten har en lång historia av att till synes snubbla över ett svar, och den har gett vad den funnit ett namn, och i några fall till och med en kropp och ett ansikte, och så har den konstruerat ett omfattande trossystem runt det. Därför dök uppdelade trossystem upp, eller religioner om ni så vill, som alla hävdar att de representerar sanningen, och alla tillbringar mycket tid och energi med att övertyga dem som håller sig till en annan "sanning" än de själva gör. Och vad som en gång var en enad grupp blev mer och mer splittrad, och när ni närmade er modern tid, blev ni ännu mer splittrade. För vid ankomsten av er moderna tid började mänskligheten att söka svaren till denna gapande tomhet inom sig på andra platser än där de andliga meddelandena delades, och så letade de förgäves efter en mer materiell lösning på denna tomhet inom sig. Och vad de fann var en väg att fylla denna tomhet tillfälligtvis genom skaffa saker av olika slag, saker som gav tillfredställelse en kort tid men som sedan blev ett fängelse. För när de en gång började fylla detta tomrum inom sig, med denna typ av immateriell materialism, verkade tomrummet bli större och större, och för att kompensera det växte behovet att skaffa ännu mer nästan till vanvett. Och när högarna av materiella saker växte, växte också ödemarken på denna vackra planet exponentiellt, och vi menar det verkligen både bokstavligt och bildligt.

För denna materialistiska troslära var inte mer framgångsrik än de andliga med att fylla detta tomrum inom, och så ju mer ni frambringade, desto mindre rum hade ni för kärlek. För kärlek, när den verkligen är närvarande, kommer att fylla varje vrå och varje springa ni kan tänka er, och när kärleken är närvarande, finns det inte något behov av något annat. Inte för att detta innebär ett liv utan några personliga tillhörigheter, utan snarare att denna hunger på "något annat" kommer att försvinna, som om den aldrig har varit där över huvud taget.

Vi tror att vi säkert kan säga att många av er redan kan skriva under på detta, för när ni öppnar dessa dörrar inom er på vid gavel för att gå in i ljuset, kommer ni också att känna att ni till slut blir kompletta, och då kommer suget från detta gamla tomrum inte längre bli en del av ert liv, för då kommer det inte längre finnas något tomrum inom er. Och då kommer ni också se sanningen i orden vi har gett er så många gånger. Där ni redan har allt ni behöver, ni äger redan den mångfald fragment som bygger upp helheten av er varelse, och när ni ser det ser ni också att det inte finns något externt, om det är en person eller en idé eller till och med ett objekt som behöver läggas till dig för att göra dig till DIG. För återigen

vad ni har sökt efter att bli är ni redan, och det spelar ingen roll hur långt ni reser, det finns helt enkelt inget mer som kan beskrivas som livsviktigt för dig att hitta för att du ska bli ETT igen.

Med andra ord, ni är redan hela och kompletta, och ni har inga tomrum att fylla och inte heller några delar som fattas som ni ska söka. För det finns redan där, inom er, men som vi har sagt till er om och om igen, det är svårt för er att verkligen ta in detta. Och så kommer ni fortfarande känna behov av att gå på ett långt och mödosamt sökande för att "återupptäcka er själva". Men allt ni behöver göra är att göra den enklaste övningen av alla; sitt bara ner, stäng era ögon och våga öppna den dörren som vinkar er till sig. För det finns inga lås där, inga intrikata frågor att besvara, inte heller några detaljerade beskrivningar att följa i en perfekt tajmad sekvens. Det gäller bara att hänge sig åt att ta det sista lilla steget, det sista steget som kan verka ta mer än en livstid att kunna ta, men det kan uppnås på en del av en sekund.

Igen kan vi inte ge er en detaljerad karta, inte heller tid eller datum som ni kan följa, för i detta är det verkligen upp till var och en av er. Några har kommit nära att ta detta enkla men åh så förvandlande steg redan, medan andra fortfarande känner sig osäkra eller till och med känner att de inte kan. Men detta är inte över eller bortom någons förmåga, för detta är helt enkelt vad ni redan ÄR, och som sådana kan ni inte gå fel, inte heller kan ni missa markeringen eller gå vilse. För allt ni behöver göra är att verkligen vilja VARA med er, så ni kan VARA ni i varje enskild partikel av er varelse. Och kom ihåg, detta är inte något som behöver uppnås, detta är helt enkelt något ni måste tillåta. För det finns redan där, NI är redan där, inom er, i var enda partikel, i var enda andetag och i var enda hjärtslag. Men fortfarande ser ni er om, efter svaret på frågan "Vem är jag egentligen? Var kan jag hitta den del som fattas, vem är mitt alter ego, och var hör jag hemma?"

Igen är svaret helt enkelt: ni är redan allt ni söker, ni vet redan allt ni vill veta, och ni existerar redan i er fullaste kapacitet. Men ännu har få vågat se detta, och så behöver ni alla finna mod och vilja att verkligen gå bortom gränserna som ni fortfarande sätter runt er självaste kärna.

Kom ihåg att de inte finns där alls, de är bara ett påfund av er fantasi bildat av den yttre delen av er som fortfarande är osäker på det skimrande, starka ljus ni kan känna finns där, bakom de skyddande skärmarna ni har rest upp. För som vi har sagt er innan, ni är alla så väldigt nära er egen strålande kärna vid det här laget att kraften från ljuset som stålar ut kan få era ögon att tåras och ert sinne att besluta att backa en bit. Det är förståeligt, för det var länge sedan någon i en mänsklig kropp också bar den fulla styrkan av sitt ljus fullt synligt, inte bara för dem själva, utan också för sin omgivning, och så kommer ni fortfarande att rygga för tanken att dyka i och slita bort det sista skyddet inom er.

För ni försöker skydda er själva från ert eget ljus och det är, som vi har sagt er tidigare, bara en försiktighetsåtgärd som triggats av den gamla och ingrodda "kamp- eller flykt"-mekanismen som har varit ert konstanta sällskap under eoner. Men nu är det dags att våga avslöja ert rätta jag, hur ert ljus verkligen strålar, och att verkligen gå in i det, och verkligen bli de ni är till er fullaste, mest strålande och verkligen magnifika potential. Och när ni gör det kommer inget eller någon vara som tidigare, för när ni till slut slutar att försöka släcka ert eget ljus, kommer ert ljus fulla styrka i sin tur att lysa upp allt runt er.

Det kan fortfarande låta som en alltför skrämmande förespeglning för många av er, och med rätta, för ni har alla en lång historia av att ha blivit förföljda för att ert inre ljus blev synligt på utsidan, så behovet att dölja er i anonymitet är fortfarande en reaktion på magkänslan för så många av er. Igen är det förståeligt, men nu är det slutligen dags att ta av den skyddande manteln för alla. Och i detta kommer ni återigen att bli pionjärerna, och så kommer det att behövas en ansträngning från så många av er, att verkligen slita av den gamla masken och stå där i all er prakt. Men vi vet att ni alla kommer att göra det, för när de första

maskerna tas av kommer det att sända ut vågor av energi av en sådan magnitud att det kommer att hjälpa till att slit loss de tunga mantlarna av ljusbegränsande tyg som fortfarande finns, nära eller långt bort.

Så igen säger vi, detta lilla steg kanske är det svåraste för alla. Inte att slutföra utan att fundera över, men vi vet att ni alla kommer att dyka i, för det är därför ni kom. Men vi vet också att det kommer att ta tid och behov av att driva på, innan denna process kommer att sättas i gång fullt ut. Men var inte rädda, vi talar inte om någon gång i en avlägsen framtid, vi talar om ert nu. För när ni exponeras för mer och mer av dessa energipartiklar som sänds ut i er atmosfär och i er själva varelse, kommer ni att få hjälp att sluta detta gap mellan potential och manifestation, och så, cm för cm, andetag för andetag kommer ni att komma dit. Och allt som krävs är att någon är den första att överbrygga detta gap mellan att tänka och att VARA och då kommer slöjorna att falla, och gränserna för självpåtvungad separation kommer inte finnas mer.

Så igen säger vi, sitt ner, stäng era ögon och känn er väg tillbaka till er själva. Ljuset är kraftfullt men ljuset är helt enkelt NI. Så ni kommer inte att avvisas, inte heller kommer ni möta något som är skadligt för er om ni vågar närma er det efter en sådan lång separation. **Kom ihåg att detta ljus inte är något nytt och okänt, detta är Källan som ni en gång kom från, kärnan ni har känt fattats, livstid efter livstid, men nu är den kärnan inte längre tabu för någon av er.** För de yttre begränsningarna som placerats på er, för att göra det omöjligt för er att hitta kärnan, vilket ledde er in i en labyrint i sökandet efter ett substitut, och ledde er alla längre och längre bort från centrum av er varelse, dessa begränsningar finns inte längre, och ni är mer än välkomna tillbaka till er själva – när ni känner att ni är redo att välkomna er hem.

Översättning Åsa Falk – www.st-germain.se